

praktiske Anvendelse af Loven. Ligeledes har der i Udvalget været Enighed om at slutte os til Bestemmelsen i § 2 om at give Administrationen, Ministeriet og Kommunalbestyrelserne, større Frihed med Hensyn til Fristerne for Oksebrenselarvens Udryddelse, end der er fastslaaet i den gældende Lov. Derimod har Udvalget ment det rigtigt at fastholde de Bestemmelser, der findes i den nugældende Lovs § 3, hvorefter det paahviler Kreaturholderen at betale de med Eftersynet forbundne Omkostninger. Disse er i Lovforslaget foreslaaet lagt over paa Kommunerne. Beløbet fordeles paa de forskellige Kreaturholdere efter Antallet af de Kreaturer, der er over 1 Aar. I Henhold dertil stilles Ændringsforslag Nr. 1 til § 3.

Der har i Udvalget været rejst Tvivl om Rigtigheden af, som foreslaaet, at gøre Staten erstatningspligtig i Tilfælde af Dødsfald blandt Kreaturerne, forarsaget ved de Foranstaltninger, der her træffes. Desværre har det vist sig, at der er død 7 Kreaturer, formentlig paa Grund af den Behandling, de har været Genstand for ved Udryddelsen af Oksebrenselarven. Udvalget har gennem Ministeriet udbedt sig Oplysninger om de Dyrslægeerklæringer, der er afgivet i saa Henseende, og der foreligger fra Veterinærfysikus Professor Jensen en Redegørelse for disse Dødsfald og de Erstatningsbeløb, der er ydet de Kreaturejere, der har mistet disse Dyr. Beløbene varierer fra 300 til 600 Kr. pr. Stk., og hele det Erstatningsbeløb, som Staten har maattet udrede, andrager 3 310 Kr. Naar Udvalget har stillet sig tvivlende overfor Rigtigheden af at gøre Staten erstatningspligtig her, er det, fordi vi har den Opfattelse, at hvis Dyrene var blevet behandlet med en vis Skaansomhed ved Udhalingen af Oksebrenselarverne, vilde der intet Dødsfald være forekommet. Efter de Erfaringer, jeg har gjort gennem en temmelig lang Række af Aar, skal man ikke trække Oksebrenselarverne ud paa en Gang paa et Kreatur, men tage dem, efterhaanden som de naar en vis Udvikling. Gør man det, og behandler man Dyret med en vis Skaansomhed, føler jeg mig temmelig forvisset om, at der intet Dødsfald vilde være forefaldet, men Staten har her handlet ud fra den Opfattelse, hvorefter den sædvanligvis handler: hellere lide Uret end gøre Uret, og der er heller ikke fremsat nogen Kritik i Udvalget i Anledning af de Erstatningsbeløb, der er ydet. Man har dog fundet det rigtigt at stille Krav om, at forinden Statens Erstat-

ningspligt kan indtræde, maa der foreligge Syge- og Obduktionserklæringer, godkendte af Veterinærfysikus. Det fremgaa af de Oplysninger, der er givet af Veterinærfysikus Professor Jensen, at ikke alle de Kreaturer, der er døde, og som man mener er døde paa Grund af den Behandling, de har været Genstand for, har været underkastet Dyrslægebehandling. Vi mener, som sagt, at der maa foreligge en godkendt Syge- og Obduktionserklæring, og vi stiller derfor Ændringsforslag Nr. 2 til § 4. Begge de stillede Ændringsforslag er stillet af hele Udvalget og tiltraadt af Landbrugsministeren; dette sidste fremgaa desværre ikke af Betænkningen, Skylden derfor er min, og jeg gør min Undskyldning derfor.

Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse ligesom Lovforslaget. Det skal jo nu tilbage til Landstinget, men jeg haaber ikke, det skal volde Vanskeligheder at føre det igennem dér.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker Udvalget for velvillig og hurtig Behandling af dette Lovforslag. Jeg kan bekræfte den ærede Ordførers Meddelelse om, at jeg tiltræder de af Udvalget stillede Ændringsforslag, og jeg kan derfor ogsaa tiltræde den ærede Ordførers Anbefaling af disse Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 5)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 3 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 25)

vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 4 af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

§ 4, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§§ 5 og 6
vedtoges uden Afstemning.